

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیات الولاية

آیه سیزدهم - سوره مبارکه رعد - آیه ۴۳

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

و کسانی که کفر ورزیدند می گویند: تو فرستاده (خدا) نیستی. بگو: کافی است که خدا میان من و شما گواه باشد و نیز آن کس که علم کتاب نزد اوست (هر کس که به معارف تورات و انجیل حقیقی یا به علوم این قرآن آشنا باشد).

تفسیر آیه:

تفسیر المیزان : ظاهراً کفار به سبب اینکه از آمدن معجزه ای غیر از قرآن مأیوس شدند، لا جرم اصل رسالت را انکار کردند و خطاب به رسول خدا(ص) گفتند: تو اصلاً پیامبر نیستی لذا خداوند به پیامبر خود امر می کند که در جواب آنها بگوید، خداوند و کسی که علم کتاب نزد اوست برای شهادت میان من و شما کافیست، این جمله استشهاد به خدای سبحان است که خود ولی امر رسالت است و شهادت در اینجا شهادت تأدیه است (یعنی ادای شهادت) نه شهادت تحمل، به تنهایی (یعنی اینکه خداوند این امر را بداند) زیرا امثال جمله (انک لمن المرسلین علی صراط مستقیم)

(بدرستی که تو از پیامبران بوده و بر طریق مستقیم قرار داری)، مکرر در قرآن کریم آمده است و معجزه بودن قرآن بدیهی است و شامل شدن آن بر تصدیق رسالت نیز ضروریست و شهادت ادا همین است که شاهد بر مبنای علم ضروری شهادت دهد و اما در خصوص (و من عنده علم الكتاب) بعضی گفته اند، مراد از (کتاب) لوح محفوظ است که در اینصورت مصداق این جمله هم خدای سبحان خواهد بود و بعضی دیگر گفته اند مراد از (کتاب) تورات و انجیل می باشد، یعنی خدا و علمای اهل کتاب برای شهادت بین ما کفایت می کند

بعضی گفته اند مراد از (کتاب) قرآن کریم است و هر کس به قرآن علم داشته باشد مورد نظر آیه است، به این ترتیب شخص مورد نظر کسی است که به پیامبر(ص) ایمان آورده و نسبت به قرآن علم دارد و مطابق روایات صحیحه نقل شده که این آیه شریفه در حق حضرت علی (ع) نازل شده و اصولاً اگر این عبارت بر شخصی از گروندگان به رسول خدا(صلی الله علیه و آله) منطبق گردد، آینه آن شخص حضرت علی (ع) خواهد بود که به شهادت همه اهل فضل و بر طبق روایت صحیحه از تمام مسلمانان نسبت به کتاب خدا داناتر بود و اگر هیچ روایتی جز حدیث ثقلین که هم از طرف اهل سنت و هم از طرف اهل تشیع نقل شده، حدیث دیگری نبود، همین یک حدیث در اثبات این مدعا کفایت می کرد، چون رسول خدا(صلی الله علیه و آله) فرمودند: (انی تارک فیکم الثقلین کتاب الله و عترتی اهل بیتی لن یفترقا حتی یردا علی الحوض ما ان تمسکتهم بهما لن تضلوا بعدی ابداً)، (من در بین شما دو چیز گرانبها به یادگار می گذارم: کتاب خدا و عترتم، اهل بیتم که این دو هرگز از هم جدا نمی شوند تا زمانی که کنار حوض بر من وارد شوند و شما مادامی که به این دو توسل بجویید بعد از من هرگز گمراه نخواهید شد.

ثعلبی نیز در تفسیر خود نقل نموده که عبد الله سلام از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم سؤال نمود که مرا خبر فرما از تفسیر آیه، فرمود: انما ذالک علی بن ابی طالب علیه السلام. «۱» تبصره: آیه شریفه بنابراین تفاسیر از سه جهت دلالت بر فضیلت و امامت حضرت امیر المؤمنین و اولاد معصومین آن بزرگوار علیهم السلام نماید:

۱- اعلم بودن آن سرور، همچنین هر یک از ائمه هدی در عصر خود اعلم از تمام روی گردانید و از این مرتبه بالاتر نمی‌باشد.

۳- اکتفا نمودن به شهادت آن حضرت به تنهایی دلالت می‌کند بر عصمت آن سرور، زیرا به شهادت یک شاهد به غیر معصوم مدعا ثابت نمی‌شود، و عصمت دلیل امامت باشد، و همچنین است این دو وصف نسبت به تمام ائمه معصومین علیهم السّلام.

بحمد الله و شکره و منّه و استعانته تمام شد این جلد تفسیر اثنی عشری، روز پنج شنبه دوّم شهر ذی الحجّه الحرام ۱۳۵۶ هجری در مدرسه فیضیه دار الامان قم، جوار روضه منوره حضرت معصومه علیها السّلام در حالتی که عزلت گزیده، و انگشت تحسّر بدن‌دان گزیده، محاسن سفید گشته، ندای «فیالیت الشباب» بلند شده، و دل از ناشایستگیهای روزگار غدار آزرده، و لسان از گفتن آن خموده، گاهی خود را به گزارشات اجداد گرام تسلی داده و زمانی باحوال اولیای عظام تسکینی یافته، آتش غصص در کالبد بدن شعله وزیده، و اعضاء و جوارح به حرارت آن پزیده، توسن نفس سرکش درکش واکش که آخر فکری و از زندگانی بهری و از لذایذ حظی، ناگاه تازیانه عقل او را تأدیبی کند که هان از خواب غفلت بیدار و از مستی هشیار.

منبع: پایگاه های اطلاع رسانی امام علی سلام الله علیه، تدبر، حرم حضرت امیرالمومنین سلام الله علیه، تبیان

معاونت فرهنگی تربیتی

مرکز آموزش های غیرحضورى حوزه های علمیه خواهران

<http://vufarhangi.whc.ir/>